

Listy z Karmelu

2015/2 | časopis na prehĺbenie duchovného života

A black and white close-up portrait of a woman, likely a nun, wearing a dark habit. She has a serene expression and is looking directly at the camera. The lighting is soft, highlighting her facial features.

*Mojím povoláním
je láska*

Úvodník	3
Mojím povoláním je láska	4
Žiť z Lásky!..., Ty, ktorý poznáš moju malosť nesmiernu	7
„Podarená“ rodinka	8
Vedeli ste, že...	11
Putovanie relikvií sv. Terézie z Lisieux	12
Prečo putujú relikvie sv. Terézie z Lisieux po svete?	14
V čom spočíva veľkosť malej Terézie?	16
„Milosrdenstvo Pánovo ospevovať budem naveky“	17
Duchovné obnovy v kláštoroch bosých karmelitánov	18
Rozhovor s Mary Shaw	19
Putovanie za svätou Teréziou	22

Bazilika sv. Terézie v Lisieux

Listy z Karmelu - časopis na prehĺbenie duchovného života

Redakcia: br. Stanislav Jaloviar OCD (vedúci redaktor), br. Miroslav Bandík OCD, o. Rudolf Bartal OCD, o. Andrej Valent OCD, o. Paweł Wojnowski OCD, Katarína Luptáková OCDS, Juliana Melková OCDS (jazyková úprava)

Grafická úprava: Stanislav Andil'

Foto: archív kláštora, Głos Karmelu, Terézia Bubánová, pixabay.com, internet

Kontakt na vedúceho redaktora: stanocd@gmail.com

Vydáva: Kláštor bosých karmelitánov Lorinčik, Lorinčik 145, 040 11 Košice

Len pre vnútornú potrebu. | Vychádza dvakrát za rok. | Redakcia si vyhradzuje právo úpravy príspevkov. Imprimi potest č. 305/2015 zo dňa 01.12. 2015, Tadeusz Florek OCD, provinciál

Podporiť vydávanie časopisu môžete milodarom na účet: SK41 0200 0000 0026 4934 9054

Nedávno, pred slávnosťou Všetkých svätých, sme cestovali autom z Tatier a v jednom z rozhovorov prišiel rad aj na otázku chudoby. Evanjelium z tohto dňa uvádza Ježišove blahoslavenstvá. Ktosi položil otázku: „Keď Ježiš hovoril o blahoslavených chudobných, nemal radšej spomenúť bohatých? Ako môžu byť chudobní blahoslavení, šťastní?“

Práve táto otázka mi prišla na um, keď som rozmýšľal o úvodníku do nového čísla *Listov z Karmelu*. A možno tiež preto, lebo sv. Terézii z Lisieux sa podarilo „zaklopať“ na dvere Cirkvi na Slovensku a otvorili sme jej. Na Slovensko prídu relikvie sv. Terezky Ježiškovej, ako ju zvykne familiárne nazývať. Čo znamená byť chudobný v duchu? Nejde o to, aby sme mali najmenší byt, najmenšiu výmeru poľa alebo čo najmenej peňazí. Hmotná chudoba je následok nedobrovoľného nedostatku, nie je to čnosť. Ježiš nehovoril o takejto chudobe. Keby materiálna chudoba chudobným pomáhala, nemuseli by sme im pomáhať. Ježiš neoslavoval ani neschvaloval chudobu ako takú. Dokonca ju chcel odstrániť. Chudoba nie je blahoslavenstvom. Nemusí ma priviesť k Bohu, naopak, môže ma oddialiť od Boha. V dnešnej dobe nie je problém chudoba, ale nedostatok chudoby... Ježišovi chudobní v duchu sú mnohými považovaní za slaboduchých, no zároveň vzbudzujú obdiv a uznanie. Odporcovia chudoby v duchu však nepochopili, čo to znamená prázdnota. Ide o to, že ak my prideme k Bohu s prázdnyimi rukami, on nám ich naplní. Ak však naše ruky budú plné, nezostane tam miesto pre jeho dary, ktoré má pre nás pripravené.

Terézia z Lisieux nám ponúka svoj návod na chudobu: „Na sklonku tohto života sa objavím pred tebou s prázdnyimi rukami, lebo ťa, Pane, neprosím, aby si započítal moje skutky.“

P. Rudolf Bartal OCD

Mojím povoláním je láska

„Pánu Bohu sa zapáčilo obklopuvať ma po celý život láskou, moje prvé spomienky sú poznačené úsmevmi a najnežnejšími pohladeniami!“ Tak nejako začína príbeh sv. Terézie od Dieťaťa Ježiša a Svätej Tváre, dievčiny z Lisieux, učiteľky Cirkvi, patrónky misií.

Svätá Terézia mala možnosť vyrastať v rodine plnej viery a lásky, ktorá predstavuje zriedkavý ideál harmonických vzťahov zakorenenejších vo vzťahu s Bohom. Z tohto prostredia si prináša presvedčenie, že jediné, čo má cenu, je láska. Podporovaná svojou rodinou rozhodla sa pre povolanie bosej karmelitánky.

V kláštore v Lisieux naplno rozvinula svoje bytostné zameranie: milovať. Tu objavila, že môže dosiahnuť všetko, po čom jej Duch Svätý dáva túžiť, ak prijme svoje povolanie: žiť v srdci Cirkvi tak, že bude jej láskou. Takto môže byť všetkým, lebo bude tajomne prítomná vo všetkých údoch Cirkvi. Prorocky pochopila, čo hovorí Druhý vatikánsky koncil, že Boh volá na cestu lásky a svätosti každého kresťana bez ohľadu na jeho povolanie a stav.

Od začiatku jej reholného života, ako svedčí jej matka predstavená, svätá Terézia milovala svojho Snúbenca tak, že bola ochotná položiť zaňho život. Nenechala si tiež ujsť žiadnu príležitosť na premenu nepatrných vecí, ako sú slová, pohľady, gestá, na

dôkazy lásky k Ježišovi. V *Úkone obetovania sa milosrdnej láske* prosí o Božiu milosť, na prvom mieste o dar lásky. Uvedomovala si, že Ježišov príkaz: „Milujte sa navzájom tak, ako som ja miloval vás“ (Jn 13, 34) nemožno splniť inak ako stotožnením sa s jeho láskou. Milujúci túži po rovnosti lásky a nie je spokojný, ak nedokáže milovať tak, ako je milovaný. „A tak duša miluje Boha vôľou a silou samotného Boha, zjednotená so samotnou silou lásky, ktorou je milovaná Bohom; táto sila je v Duchu Svätom, ktorým je duša pretvorená; keďže je to on, kto bol vyliaty do duše, aby jej dal silu tejto lásky..., doplňuje v nej to, čo jej chýba.“ (Sv. Ján od Kríža, Duchovná pieseň, 37.3)

Dokonalá láska je pre ľudí nedosiahnuteľná, preto si ju sv. Terézia vyprosuje od Pána. Prosí, aby zaplavoval jej dušu prúdmi svojej nekonečnej nehy, a to na základe nekonečnej túžby vliatej Duchom Svätým, ktorú nazýva aj „nekonečnou túžbou“, „túžbou väčšou ako vesmír“ alebo „nádejou vzrastajúcou do nekonečna“. O tomto výstupe k Bohu (ktorý je

podľa jej slov cestou výťahom v Božích rukách) svedčí aj jej slávny výrok: „Všetko je milosť.“

Aj v deň svojich sľubov hovorí: „Ježišu, prosím ťa len o pokoj a potom o lásku, o lásku nekonečnú, ktorá nemá inú hranicu ako teba, o takúto lásku, aby som už neexistovala ja, ale ty, môj Ježišu.“ Milosrdná láska, priťahovaná jej malosťou, pretvorila sv. Teréziu na slávu jeho lásky. Svätá Terézia bola zbožstvená a „obsiahla Ježiša, Oceán lásky“ ako Panna Mária Víťazná, jej Matka, ktorá prvá obsiahla Toho, ktorého nebesia nemôžu obsiahnuť.

V máji 1857 napísala sv. Terézia báseň *Otrhaná ruža*. V tomto období nie je kvôli chorobe schopná zúčastniť sa na kvetnej liturgii novíciek, ale zostáva jej najväčšia povinnosť: „Musím zomierať.“ Zomierať každým dňom ako „ruža“, ktorá „stráca lístky“. Terézia sníva o tom, že zhodí lístky, aby jej „premrhaný“ život bol hebkým podkladom pre „Ježišovu nohu“, pre „posledné kroky“ Muža bolesti. Terézia nesníva o tom, že by sa dala Ježišovi, ale o tom, že zhodí svoje lístky pred jeho nohami, že zomrie, rozloží sa, a tak dá posledný dôkaz svojej lásky a je na Ježišovi, čo s ním urobí. Ona je už len otrhaná ruža, teda nič, ktorá sa dala, „aby už nebola“, čo zodpovedá úplnej odovzdanosti. Jej túžbou je „byť navždy otrhaná“, aby „tešila dobrotivého Boha“. Sv. Terézia dokázala prežiť tajomstvo kríža s láskou, lebo Ježiš ju posilňoval.

Na konci života, keď zomierala, pri pohľade na kríž vyhlkli jej z úst tieto slová: „Ó, milujem ho! Ó, môj Bože, milujem ťa!“ Jej obeta bola strávená v tichej extáze, akoby ju niekto zranil šípom lásky, a jej svedkami boli spolusesstry kľačiace okolo postele v kláštore bosých karmelitánok. Vyplnila sa jej najväčšia túžba – zomrieť na lásku.

Sv. Terezka nám z tohto, teraz už nerozlúčného spojenia, rozdáva z neba odrobinky, akoby ruže milostí, o ktorých hovorila vo svo-

jom živote, osobitne pri svojom utrpení. Jej predstava o nebi bola vyjadrená v slovách: „milovať, byť milovaná a vrátiť sa na zem, aby som učila milovať“. Naplnenie svojich túžob ostať medzi ľuďmi a učiť ich milovať Boha vyprosovala si aj deviatnikom k svätému Františkovi Xaverskému a prosbami k sv. Jozefovi. Vyprosovala si tým splnenie túžby byť misionárkou až do končín zeme a do konca sveta.

V atmosfére lásky jej duše k Ježišovi ju nadchli aj slová *Piesne nad piesňami*, „Tiahni ma, pobežme za vôňou tvojich olejov“ a Ježišove slová „Nik nemôže prísť ku mne, ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal“. Požičiava si tieto slová, aby vysvetlila, ako sa môžu splniť jej veľké túžby po dušiach. „Cítim, že čím väčší bude oheň lásky rozpalovať moje srdce, tým väčší budem hovoriť: Pritahuj ma. Duše, ktoré sa priblížia ku mne (k biednemu kúsku neúžitocného železa, keby som sa vzdialila od božskej vyhne), tým rýchlejšie

pobežia za vôňou olejov svojho Miláčika, lebo duša zapálená láskou nemôže byť nečinná.“

Tieto milosti môžeme prijať aj my pri návšteve jej relikvií na Slovensku. O milostiach späť s putovaním jej relikvií svedčí aj biskup Guy Gaucher z Bayeux-Lisieux. Zozbieral niektoré najvýznamnejšie svedectvá o prítomnosti a pôsobení „malej duše vyvolenej na veľké veci“ v knihe *Chcela by som sa rozbehnúť do celého sveta*. Tento „jej“ biskup, ktorý prednedávnom odišiel do večnosti, svedčí o daždi milostí – daždi ruží, osobitne u duší odlúčených od Boha, ktoré znenazdajky duchovne precitli vďaka

pomoci sv. Terézie. Ona prežila ich stav počas pozemského života v duchovnej noci tým, že sedela pri ich stole a jedla s nimi tvrdý chlieb skúšky viery a nádeje. Teraz im vyprosuje Božie svetlo.

Ďakujeme Bohu za veľkú milosť návštevy jej relikvií a pripravme sa na ňu srdcom vyzdobeným *drobnými skutkami lásky a obety k Bohu a k svojim blízkym*, čím vynikala malá (veľká) Terezka. *Práve tým sa stávame jej duchovnými sestrami a bratmi.*

Alexandra Tomečková, OCDS Bratislava

Žiť z Lásky!...

1. Bez podobenstva, celkom ticho, mierne, v ten večer Lásky riekol Ježiš znova: „Kto ma miluje, splní vždy a verne príkazy neba – všetky moje slová. Prídeme k nemu s Otcom na pozvanie, do jeho duše v plnej božskej kráse, v pokoji bude naše prebývanie v čistej Lásky jase!“
2. Žiť iba z Lásky – chrániť si ťa značí, večného Boha Slovo nestvorené... Viem, že ťa ľúbim, to mi, Pane, stačí. Duch Lásky žehná srdce zapálené. Milujem v tebe Otca nebeského, vážním ťa v srdci, spievam o úžase, v Trojicu verím neba presvätého, v čistej Lásky jase!...

15. Zomrieť chcem z Lásky, s tou nádejou čistou, okovy sveta uvidieť rozbité... Boh bude mojou, ach, Odmenou istou, nežiadam blaho, len Nebo večné. Uzrieť chcem Pána, On je božská krása, v objatí jeho uviaznut' sťa v lase – to je môj osud, moja večná spása: život v Lásky jase!!!!

Táto báseň, ktorá má 15 strof, je považovaná za duchovný aj formálny vrchol Teréziinej poézie. Hĺbkou i bohatstvom citu súvisí s nasledujúcou básňou, ktorá je akoby dodatkom k básni Žiť z Lásky... Sú to jej posledné verše, iné už nenapísala.

Ty, ktorý poznáš moju malosť nesmiernu

Ty, ktorý poznáš moju malosť nesmiernu a nebrániš sa ku mne znížiť... v podobe Hostie do srdca mi príd', ach, príd', len po tebe smie túžiť! Kiež by mi dobrota tvoja dovolila na lásku zomrieť po tej priazni! Ó, Ježišu, počuj mojej túžby výkrik, príd' do srdca môjho raz navždy!...

Zdroj: Sv. Terézia z Lisieux: *Môj spev lásky*. Súborné dielo 3. Lúč 2004, Bratislava.

„Podarená“ rodinka

Rodina Martinovcov vojde do dejín. Ale nie na stránky školských dejepisov. Na štátnych školách pre nich nie je miesto. Cirkevné však môžu chystať oslavy.

Svätý Otec František 18. októbra 2015 kanonizoval oboch rodičov svätej Terézie z Lisieux: Ľudovíta a Zéliu. A to ešte v zálohe zostáva ďalšia z jej sestier – Leónia. Na jej hrobe v Caen sú zázraky bežnou udalosťou. To je ale „podarená“ rodinka...! Prizrieme sa jej zblízka.

Otec - Ľudovít Martin. Duchovný vodca rodiny. Precízny hodinár, hĺbavý človek, výborný kresťan. V mladosti túžil vstúpiť do Veľkého kláštora svätého Bernarda v Alpách, ale kvôli neznalosti latinčiny ho neprijali. Zdalo sa, že život naplní iba prácou (s výnimkou nedie!), rybárčením, meditáciou a ochotnou službou blížnym v dobročinnom spolku. Jeho mama však raz na čipkárskom kurze stretla Zéliu, mladú ženu podobného zmýšľania a „nenápadne“ ich zoznámila. Mali spolu 9 detí, z ktorých 4 (dvaja chlapi a dve dievčatá) zomreli v útlom veku. V atmosfére hlbokej vzájomnej manželskej lásky dával svojim deťom príklad pracovitého a zbožného života. Živá viera prenikala a osvecovala nielen dni zdravia a radosti s dorastajúcimi dcérami, ale umožňovala mu prinášať bez reptania, hoci nie bez bolesti, aj obety: smrť malých detí,

Zélia a Ľudovít Martinovci

úmrtie manželky, odchod dcér do kláštorov, choroby. Po odchode štyroch dcér do Karmelu (a Leónie k vizitantkám) prežíval svoju krížovú cestu nesenia rôznych chorôb – čiastočné ochrnutie, mozgová artérioskleróza, dočasné obmedzenie svojprávnosti. Najprv strávil tri roky v útulku U Dobrého pastiera (vedenom rehoľnými sestrami) v Caen, potom ho až do smrti doma opatrovala Celina. Pre Teréziu stelesňoval vo veľkej miere nebeského Otca, ktorý pevne i láskavo vychováva pozemské deti.

Matka - Zélia Martinová. Srdce rodiny. Vzorná, veriacca manželka a matka. V dievčenskom veku ju najprv priťahovala rehoľa, starostlivosť o chudobných. Keď ju vincentky odmietli, vyučila sa za čipkárku (podľa vnútorného impulzu Panny Márie) a úspešne viedla vlastnú čipkársku dielňu (mala v podnikaní taký úspech, že manžel po niekoľkých rokoch zatvoril svoje hodinárstvo-klenotníctvo a začal vybavovať objednávky pre čipkársku dielňu). Pri náhodnom stretnutí s Ľudovítom Martinom znova vnímala vnútorný impulz,

Tereza s otcom

že to je muž, ktorého jej Boh vybral. S veľkou láskou prijímala každé svoje dieťa a veľmi citlivo prežívala úmrtia štyroch „malých anjelov“. Hoci sama ako dieťa nezažila zo strany mamy dostatok citového tepla a prijatia, svojim dcéram všetko vynahrádila. Vo výchove vedela spojiť náročnosť s láskavosťou. Deti viedla nielen k Bohu, modlitbe, účasti na sv. omši, pomoci chudobným a opusteným; chcela, aby mali aj dobré vzdelanie, vedeli sa pohybovať v spoločnosti, boli tvorivé a pozitívne pristupovali k svetu okolo seba. Na prvé miesto však vždy stavala rozvíjanie vzťahu s Bohom. Aj svoju chorobu a blížiacu sa smrť prijala v duchu viery. Bolelo ju, že opúšťa najbližších, ale nezúfala si.

Leónia - v reholi vizitantiek sestra Františka Terézia (1863). „Čierna ovca“ v rodine Martinovcov. Nevynikala ani krásou ani bystrým rozumom, ani otvorenou a spoločenskou povahou ako jej sestry. V útlom veku takmer zomrela, ale na orodovanie Zéliinej sestry, rehoľníčky v ráde vizitantiek, bola uzdravená. Veľmi prežívala smrť svojej sestričky Helenky vo veku piatich rokov. Tým stratila svoju dôverníčku a cítila veľkú prázdnotu a samotu srdca.

Paulína, matka Agnesa od Ježiša

Mária, sestra Mária od Najsv. Srdca

Celina, sestra Genovéva od sv. Terézie

Leónia, sestra Františka Terézia

Neskôr napíše, že mala „biedne, neradosné detstvo“. Dlho nebola schopná odpovedať na veľkú lásku, ktorá ju zo všetkých strán obklopovala. Rodina podnikala mnohé modlitebné aj ľudské pokusy, aby vtiahla Leóniu do spoločných rodinných aktivít, ale ona tvrdohlavo odolávala a uprednostňovala jednu zo slúžok, čo zraňovalo v prvom rade mamu. Zélia dokonca absolvovala namáhavú púť do Lúrd, hoci cítila, že čoskoro zomrie, najmä s úmyslom, aby vyprosila Leónii milosť premeny srdca. Matkina obeta priniesla plody až po smrti. Leónia dostala silu prerušiť nezdravú závislosť od slúžky, začala ochotnejšie tráviť čas v spoločnosti s otcom a sestrami. Dokonca na všeobecné prekvapenie sa vytrvalo pokúšala vstúpiť do rehole. A na tretí pokus nakoniec úspešne vytrvala v ráde Navštívenia - u „vizitantiek“ v Caen. Rada si písala s Teréziou, ochotne sa ňou nechala duchovne viesť a zo všetkých sestier Martinových práve ona najlepšie pochopila „malú cestu“ duchovného detstva. Na jej hrobe dodnes dochádza k zázrakom a veľmi často sem prichádzajú najmä rodičia problematických detí alebo tí, čo nevedia prijať svoju krehkosť, slabosť

a nedokážu nájsť miesto vo svete. Vedia, že Leónia súcíti s nimi, lebo sama musela veľmi dlho zápasiť o postupnú premenu svojej ťažkej povahy. Cirkev začala 24.1.2015 jej beatifikačný proces, a tak platí, že Leónia, Božia služobnica, potvrdzuje neobyčajnosť tejto skutočne „podarenej“ rodinky.

Na tomto mieste musíme pripomenúť, že k Terézii a Leónii patria aj rodné sestry Mária, Paulína a Celina. Stojí za úvahu, prečo nie sú kandidátkami na zápis do zoznamu svätých. Možno až nasledujúce generácie v nich odhalia vlastnosti svätých. Už však to, že všetky vstúpili do Karmelu, ukazuje hĺbku ich viery a silu charakteru.

Nie je náhoda, že o dobrých, zdravých a veľa problémov neprinášajúcich deťoch v rodine Martinovcov nepíšeme veľa. Mária,

Paulína a Celina nemuseli prekonávať také náročné prekážky ako Terézia a Leónia; lepšie povedané – neprežili v detstve také citové otrasy. Vytvorili si zdravé, pevné citové vzťahy k rodičom i medzi sebou a boli schopné vziať na seba časť zodpovednosti pri výchove mladších sestier. Terézia a Leónia potom mohli stavať na ich zrelosti a oprieť sa o ne v ťažkých chvíľach. Obetavá a verná láska Ľudovíta a Zélie teda priniesla vynikajúce plody, ktoré pôsobia až dodnes.

„Podarená“ rodinka Martinovcov by v podaní TV Markíza alebo Joj iste vyvolala iba salvy smiechu. Martinovci však zdravo uvažujúcim veriacim pomáhajú uniesť aj situácie, ktoré sú pre nadšených divákov komerčných televízií neznesiteľné...

Br. Stanislav Jaloviar OCD

Sestry Martinové s priorkou matkou Máriou Gonzágou

■ **Na pamätnej medaile** tretieho roka pontifikátu pápeža Františka nebude zobrazená (ako zvyčajne býva) pápežova podobizeň, ale **španielska národná svätica sv. Terézia z Avily**, ktorej 500. výročie narodenia Cirkev v tomto roku slávila. Medaila zobrazuje výjav mystického videnia sv. Terézie podľa predlohy slávneho mramorového súsošia od majstra baroka Giana Lorenza Berniniho z roku 1647, ktoré možno vidieť v rímskom Kostole Panny Márie Víťaznej – Santa Maria della Vittoria. Po obvode medaily, ktorá je razená v zlatej, striebornej a bronzovej verzii, je latinský nápis: „Amorem Christi in animo teneamus“ (V duši nosíme Kristovu lásku).

■ Šesťročná Edith Gassion (neskôr **Edith Piaf**) bola zázračne uzdravená po púti do Lisieux. Ako slávna speváčka neskôr **nosievala so sebou kufrík s relikviami sv. Terézie z Lisieux**. Kládla ho za oponu a hovorievala: „Terézia, dávaj na mňa pozor, spievam predsa pre teba!“

■ **Jacques Fesch, vo väzení obrátený zločinec, zomrel pod gilotínou 1. októbra**. Svoj život obetoval za obrátenie svojho otca, za všetkých, ktorých mal rád, a tiež za svoju obet'. V tento deň sa teraz oslavuje pamiatka svätej Terézie z Lisieux. Jacques, tak ako ona, ponúkol svoju obetu Milosrdnej láske.

■ **Marta Robinová, francúzska stigmatizovaná mystička, mala osobnú skúsenosť so sv. Teréziou z Lisieux**. Keď v roku 1926 ťažko ochorela, tri týždne ležala v hlbokom bezvedomí. Vtedy ju trikrát navštívila sv. Terézia, ktorá jej oznámila, že nezomrie, ale má splniť poslanie, ktoré rozšíri do celého sveta.

■ **Blahoslavenú Zdenku Schelingovú veľmi silno ovplyvnila sv. Terézia z Lisieux**. Často ju cituje:

*Moja cesta je samá láska a dôvera v Boha.
Nechápem duše, ktoré sa boja takého nežného Priateľa.
Moja duša je povolaná povznášať sa k Bohu na výťahu lásky, a nie namáhavo po rebríku bázne.
Pre tých, čo milujú Boha, niet strachu zo spravodlivosti.
Boh pozná moju slabosť, čoho sa mám teda báť?
Spomienka na moje hriechy ma pokoruje, ale hovorí aj o láske a milosrdenstve.*

■ **Relikvia sv. Terézie z Lisieux bola už aj vo vesmíre**. V dňoch 31. mája až 14. júna 2008 ju na túto cestu vzal astronaut Ron Garan, člen posádky kozmickej lode Discovery, Počas štrnástich dní relikvia prešla 9177 030 km okolo sveta rýchlosťou 27 291 km za hodinu!

(Zdroj: Internet)

PUTOVANIE RELIKVIÍ SV. TERÉZIE Z LISIEUX

10. 1. 2016 NEDEĽA

BRATISLAVA – PETRŽALKA – KOSTOL SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE

BRATISLAVA – DÔM SV. MARTINA

NOC – KOMUNITA KRÁJOVNEJ POKOJA MOČENOK

11. 1. 2016 PONDELOK

NITRA – DOLNÉ MESTO – FARSKÝ KOSTOL

NAVŠTIVENIA PANNY MÁRIE

NITRA – KĽOKOČINA – FARSKÝ KOSTOL SV. GORAZDA

NOC – SLUŽOBNICE DUCHA SV. USTAVIČNEJ POKLONY

NITRA – ŽOBOR

12. 1. 2016 ÚTOROK

STARÉ HORY – BAZILIKA NAVŠTIVENIA PANNY MÁRIE

BANSKÁ BYSTRICA – KATEDRÁLA SV. FRANTIŠKA XAVERSKÉHO

NOC – SESTRY BOŠÉ KARMELITÁNKY DETVA

13. 1. 2016 STREDA

DETVA – FARSKÝ KOSTOL SV. FRANTIŠKA Z ASSISI

LUČENEC – FARSKÝ KOSTOL NAVŠTIVENIA PANNY MÁRIE

NOC – RODINA PANNY MÁRIE STARÁ HALIČ

14. 1. 2016 ŠTVRTOK

ROŽŇAVA – KATEDRÁLA NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE

NOC – SESTRY BOŠÉ KARMELITÁNKY KOŠICE

15. 1. 2016 PIATOK

GELNICA – FARSKÝ KOSTOL

NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE

KOŠICE – SEMINÁRNY KOSTOL

SV. ANTONA PADUÁNSKEHO

NOC – BRATIA BOŠÍ KARMELITÁNI LORINČÍK

16. 1. 2016 SOBOTA

MICHALOVCE – KLÁŠTOR SV. TERÉZIE Z LISIEUX,

KONGREGÁCIA DCÉR BOŽSKEJ LÁSKY

VRANOV NAD TOPLĽOU – BAZILIKA MINOR

NARODENIA PANNY MÁRIE, PAVLÍNI

NOC – KLAUZÚRNE REDEMPTORISTKY

VRANOV NAD TOPLĽOU

17. 1. 2016 NEDEĽA

PREŠOV – GRÉKOTATOLICKÁ KATEDRÁLA

SV. JANA KRSTITEĽA

PREŠOV – SEKČOV – FARSKÝ KOSTOL KRISTA KRÁĽA

NOC – KLAUZÚRNE REDEMPTORISTKY KEŽMAROK

18. 1. 2016 PONDELOK

KEŽMAROK – BAZILIKA MINOR SV. KRÍŽA

POPRAD – KONKATEDRÁLA SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE

KRÁTKA ZASTÁVKA – NEMOCNICA VYŠNÉ HÁGY

NOC – KOMUNITA BLAHOŠLAVENSTIEV OKOLÍČNE

19. 1. 2016 ÚTOROK

RUŽOMBEROK – FARSKÝ KOSTOL SV. ONDREJA

NOC – KOMUNITA SESTIER SATMÁROK RUŽOMBEROK

20. 1. 2016 STREDA

NÁMESTOVO – FARSKÝ KOSTOL SV. ŠIMONA A JÚDU

TRSTENÁ – FARSKÝ KOSTOL SV. MARTINA

NOC – FARSKÝ KOSTOL SV. JOZEFA KRIVÁ NA ORAVE

21. 1. 2016 ŠTVRTOK

ŽILINA – KATEDRÁLA

ŽILINA – SOLINKY – FARSKÝ KOSTOL DOBRÉHO PASTERA

ŽILINA – VĽČINCE – FARSKÝ KOSTOL SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE

NOC – FARSKÝ KOSTOL SV. JAKUBA KYSUCKÉ NOVÉ MESTO

22. 1. 2016 PIATOK

TURZOVKA – FARSKÝ KOSTOL NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE

TRENCÍN – SÍDLISKO JUH – FARSKÝ KOSTOL SV. RODINY

NOC – KOMUNITA KRÁJOVNEJ POKOJA RADOŠINA

23. 1. 2016 SOBOTA

TRNAVA – KATEDRÁLA SV. JANA KRSTITEĽA

NOC – FRANTISKÁNI TRNAVA

24. 1. 2016 NEDEĽA

BRATISLAVA

Prečo putujú relikvie sv. Terézie z Lisieux po svete?

Cirkev od nepamäti preukazovala úctu svätým mučeníkom a mala v úcte telesné pozostatky tých, o ktorých verila, že sú oslávení v nebi. Už v 2. storočí sa spomína, že kosti svätého mučeníka Polykarpa boli s úctou opatrované a považované za „úctyhodnejšie ako drahokamy a čistejšie ako pretavené zlato“.

Od raného stredoveku do každého oltára, ktorý mal byť posvätený, museli byť vložené relikvie svätých a mnohé chrámy, ktoré uchovávali relikvie svätých, sa stali významnými pútnickými miestami.

Druhý vatikánsky koncil v konštitúcii o posvätnéj liturgii píše: „*Cirkev si podľa tradície*

uctieva svätých a má v úcte aj ich autentické relikvie a obrazy. Ved' sviatky svätých ohlasujú obdivuhodné Kristove skutky v jeho služobníkoch a veriacim poskytujú vhodné príklady na nasledovanie“ (SC 111).

V súčasnosti pri rozličných príležitostiach putujú relikvie svätých (sv. Terézie z Lisieux, sv. Jána Bosca, sv. Terézie Avilskej, sv. Pia z Pietrelciny a iných) po nespočetných miestach sveta a priťahujú ľudí rozličného veku, postavenia a vyznania.

Prečo putujú relikvie svätých po celom svete? Relikvia ako drahocenná pamiatka v sebe prináša poslanstvo spojené s konkrétnym svätcom. To nás pozýva s úctou hľadať do minulosti Cirkvi, na konkrétnych ľudí, ktorí boli jej súčasťou. Relikvie sa stávajú priblížením týchto skutočností, a tiež živou

prítomnosťou samotného svätca - nebeského priateľa, a zvestovaním poslania jeho pozemského života. Aj putovanie relikvií sv. Terézie z Lisieux je istým spôsobom priblíženie *malej cesty*, ktorou prešla ona sama a pozýva ľudí, aby objavili radosť z toho, čo je

jednoduché, všedné, každodenné a robili tak ako ona malé (všedné) veci s veľkou láskou.

Na druhej strane, relikvie sú aj Božím miestom, na ktoré Boh vtlačá pečať svojej mimoriadnej lásky. Upriamujú nás na Najsvätejšieho, ktorý je prameňom svätosti. Keď sa zhromažďujeme okolo relikvií, zároveň vydávame živé svedectvo puta s oslávenou cirkvou v nebi.

Putovanie relikvií svätej Terézie je naplnením jej túžby po misionárskom povolaní, jej pokračovaním ohlasovania Evanjelia Ježiša Krista, ktorého milovala a neustále túžila, aby

bol milovaný. Ako učiteľka Cirkvi nás chce všetkých učiť povolaniu lásky nie teoreticky, ale svojím vlastným príkladom.

V neposlednom rade relikvie nás pozývajú, aby sme dali priestor Bohu, aby prostredníctvom orodovania svojich svätých mohol konať dielo milosti aj v našom živote. Nechajme sa teda obdarovať nebeskými darmi na príhovor tej, ktorá nám slúbila, že chce „*prežívať svoje Nebo tak, že bude konať dobro na zemi... ako dážď ruží...*“

V kategórii relikvií sú aj také, ktoré vznikli dotykom, teda prišli do bezprostredného kontaktu so svätcom. Je v tom krásna symbolika. Dotknúť sa toho, čo je sväté... V tomto „čase milosti“, čase putovania relikvií, dotýkajme sa tajomstva svätej Terézie od Dieťaťa Ježiša a Svätej Tváre a objavme svoje vlastné povolanie lásky.

O. Peter Staroščík,
farár na Fončorde v Banskej Bystrici

V čom spočíva veľkosť malej Terézie?

Nekonečný Boh, ktorý povoláva človeka do vzťahu s ním, skláňa sa s hlbokou láskou a stvoriteľskou nehou nad dielom svojich rúk. Terézia si uvedomuje svoju malosť z pohľadu stvorenia, ktoré hľadá na nekonečného Boha, a zároveň vníma jeho nesmiernu veľkosť i náklonnosť voči svojmu stvoreniu. Vie, že medzi ľuďmi je to podobne: čím je niekto menší,

slabší, nemohúcejší, tým viac našej lásky, pochopenia a náklonnosti si vyžaduje... Preto aj Terézia chce „zostať malou“, ba priam nachádza v tomto stave „radosť“ (Porov. TB 45/3). Nie preto, aby si získala sympatiu stvorenia, práve naopak – od nich chce byť „zabudnutá“ (Porov. TL 103). Ona chce pritiahnúť Božie Srdce, chce ho sebou zaujať a to vidí jedine v možnosti zostať pred Bohom „malou“ (Porov. Rkp. C 3r).

Vo svojom krátkom živote dokáže prehlbiť túto myšlienku tak precízne, že vďaka nej dnes máme „vypracovanú“ náuku o „malej ceste pre malé duše“ (Porov. Rkp. B 5v). Pre všetky tie duše, ktoré cítia svoju krehkosť a nemohúcnosť, ale zároveň veľkú túžbu ako Terézia – „stať sa svätou“ (Porov. Rkp. B). V Matúšovom evanjeliu zaznie otázka apoštolov: „*Kto je podľa teba najväčší v nebeskom kráľovstve?*“ (Mt 18, 1) ...a čo na to Ježiš, ten veľký Boh, nesmierny, nekonečný, všemohúci? „...*zavolať k sebe dieťa a postavil ho medzi nich*...“ (Porov. Mt 18,1-3). Sklamanie pre apoštolov – v tamtej dobe dieťa nebolo „cenené“ ani ako holub predávaný v chráme. A nádej pre Teréziu, ktorá, akoby vytušiac medzi riadkami Písma túto svoju „cenu“, zajasá nad svojou veľkosťou. Chce byť ako dieťa. Uprostred apoštolov – v strede Cirkvi, v jej srdci, „v srdci svojej Matky“, chce byť DIEŤAŤOM – chce „býť LÁSKOU“ (Porov. Rkp. B 3v).

Pretože jedine táto čnosť je taká veľká, že dokáže kralovať v Božom kráľovstve a zároveň jej stačí tak málo, aby ňou stvorenie, také „úbohé a malé“ (Porov. Rkp. B 5r) ako Terézia, ja, ty, on..., všetci ostatní, upútalo Božie Srdce.

Sr. Veronika od Sedembolestnej Panny Márie CSCJ

„Milosrdenstvo Pánovo ospevovať budem naveky“ (Ž 89, 2)

K tomuto ospevovaniu chcem pozvať všetkých, pretože moje osamelé vďakyvzdanie bolo by primálne.

Pán si ma vyvolil od kolisky a nepýtam sa prečo. Tak sa mu to páčilo. Narodila som sa v mnohodetnej rodine, kde všetci Boha ctili a uznávali. Moje prvé spomienky na neho siahajú do raného detstva, keď si spomínam, ako mi otec rozprával biblické príbehy z katechizmu pre starších súrodencov. Keď mama pripravovala večeru, sedela som na oteckových kolenách a počúvala som o Božej láske a všemohúcnosti. Vedela som, že Boh je milujúcim Otcom, všetko vidí, všetko môže a je všadeprítomný. Mala som však problém túto vlastnosť pochopiť. Raz, keď som bola doma sama, vošla som pod stôl a začala som skúmať, v ktorej časti stola sa ukrýva. Nezistila som to. Po rokoch som pochopila, že Boh je duch.

Ľudia z môjho okolia mi neprestajne opakovali: **Nerob to, lebo Pán Boh ťa vidí.** Táto výstraha nevyvolávala vo mne strach, intuitívne som cítila veľkú Božiu lásku. Chcela som, aby bol Boh so mnou spokojný. Keď som mala päť a pol roka, tragicky zahynul môj otecko. Hneď keď som si vypočula túto správu, kľakla som si k posteli a začala som sa modliť o zázrak. Moja viera bola veľká, verila som, že otecko sa vráti, že to bol len omyl. Po istom čase som túto udalosť rozprávala istej rehoľníčke a ona to takto skomentovala: „Vieš, Pán Boh vtedy ten zázrak neurobil, ale obdaril ťa milosťou povolania.“

Nechcem ísť do detailov, no cítila som blízkosť, Božiu blízkosť. Často som bývala sama, to mi pomáhalo nadviazať kontakt s Bohom a prežívať s ním každodenné smútky i radosti.

Keď som sa dívala na rehoľné sestry pracujúce vo farnosti, chcela som byť jednou z nich, ale to netrvalo dlho, lebo pred prvým svätým prijímaním nám kňaz premietal diapozitívy o svätej Terezke. Odvtedy som začala túžiť po svätosti podľa jej vzoru. V deň prvého sv. prijímania mi náš kňaz podaroval knižočku a ako venovanie použil verš sv. Terezky:

Môj život je tieňom, môj život je chvíľkou, ktorá mi uniká, mizne.

Na lásku k tebe mi ostáva, Pane, tento jediný dnešný deň.

Tieto slová sa mi nesmierne zapáčili a veľmi často som si ich opakovala. V dvanástich rokoch som rozhodne bránila karmelitánske povolanie pred námietkou, že Pán Ježiš, zamknutý v tabernákule, potrebuje apoštolov, ktorí žijú vo svete. Už vtedy som tvrdila, že viac potrebuje duše, ktoré ho milujú výlučnou láskou, ktoré žijú iba pre neho. Podobne ako svätá Terezka, do Karmelu som vstúpila vo veľmi mladom veku. Mala som sedemnásť rokov. Nemala som o tomto živote žiadne ilúzie, a nebola som sklamaná ani rozčarovaná. Karmel ma uchvátil od prvých chvíľ a tento úžas trvá už päťdesiat rokov. Svoje rozhodnutie som nikdy neľutovala. Pán Boh si ma zamiloval svojou veľkou láskou bez akejkoľvek mojej zásluhy. Nech je zvelebený naveky. Prosím ho, aby takú milosť a šťastie udelil mnohým mladým ľuďom.

Keď zanechávame zdanlivo všetko, nič nestrácame, lebo Pán Boh nám to vynahrádza už v tomto živote a ešte nevieme, čo nám pripravil vo večnosti.

Bosá karmelitánka

Duchovné obnovy v kláštorech bosých karmelitánov

■ KOŠICE - LORINČÍK

19.2. - 21.2.2016

Pre všetkých - pôstna duchovná obnova:

Tam sa pred nimi premenil

P. Rudolf Bartal OCD

11.3. - 13.3.2016

Pre všetkých: **Pustovnický víkend**

29.4. - 1.5.2016

Pre manželov: **Povedz mi, v čo veríš?**

(Rodina ako spoločenstvo osôb s rozličnou skúsenosťou viery)

P. Stanisław Miernik OCD

6.5. - 8.5.2016

Pre ženy: **Som dcéra svojho Otca**

P. Rudolf Bartal OCD

13.5. - 15.5.2016

Pre mladých mužov

- o rozoznávaní povolania:

Vystúp na Karmel... Zabojuj o povolanie

P. Dušan Hricko OCD

3.6. - 5.6.2016

Pre všetkých: **Pustovnický víkend**

17.6. - 19.6.2016

Pre mladé ženy: **O rozoznávaní povolania**

P. Paweł Wojnowski OCD

16.9. - 18.9.2016

Pre mužov: **Ja a Otec sme jedno**

P. Rudolf Bartal OCD

21.10. - 23.10.2016

Pre priaznivcov misii: **Misijný víkend**

P. Paweł Bęben OCD

11.11. - 13.11.2016

Pre rozvedených:

Boh, bohatý na milosrdenstvo

P. Andrej Valent OCD

9.12. - 11.12.2016

Pre všetkých - adventná duchovná obnova:

Kristovým adventom sme my

P. Miloš Viktorín OCD

Prihlasovanie:

dommodlitby.lorincik@gmail.com

069/203 08 28 (od 14:00-16:00)

■ BANSKÁ BYSTRICA

19.2. - 21.2.2016

Pre mladých mužov

- o rozoznávaní povolania:

Vystúp na Karmel... Zabojuj o povolanie

P. Dušan Hricko OCD

21.10. - 23.10.2016

Pre mladých mužov

- o rozoznávaní povolania:

Vystúp na Karmel... Zabojuj o povolanie

P. Dušan Hricko OCD

Prihlasovanie:

povolanie.karmel@gmail.com

0948 919 700

Rozhovor s Mary Shaw

V dňoch 24. - 27. mája 2015 sa v našom kláštore v Košiciach-Lorinčíku

uskutočnil seminár pre kňazov a vedúcich modlitebných spoločenstiev s názvom *Pastierska služba modlitbou*.

Viedla ho pani Mary Shaw, ktorej sme položili niekoľko otázok.

Môžete sa nám krátko predstaviť a povedať, ako ste sa dostali k službe, ktorú vykonávate v Cirkvi?

Volám sa Mary Shaw a žijem v meste, ktoré sa volá Garfield, v štáte Florida. Narodila som sa v katolíckej rodine a tak som bola aj vychovávaná.

Keď som bola malé dievča, mala som veľmi pekný vzťah s Bohom. Boh mi bol taký blízky preto, lebo v detstve som bola veľmi osamelým dieťaťom. Keď ma moja mama čakala a bola v ôsmom mesiaci, zomrel môj malý brat. Rodičia veľmi hlboko preživali žiaľ z jeho smrti a keď som sa narodila a vyrastala, neboli schopní citovo sa o mňa starať. Takže som žila v osamelosti, mala som rada Boha a snažila som sa preňho robiť všetko tak, ako som najlepšie vedela. Ale tiež kvôli otcovi, ktorý bol alkoholik, aby sa na mňa nenahneval. Dar viery som teda mala vo svojom vnútri veľmi skoro, ale kvôli týmto zraneniam z detstva som sa potom ďalej vo viere nerozvíjala. Myslela som si, že Boh Otec je podobný môjmu pozemskému otcovi a keď urobím nejakú chybu, tak sa na mňa nahnevá a odmietne ma.

V dvadsiatich rokoch som prežila obrátenie. Zúčastnila som sa na seminári o Duchu Svätom, kde som hlboko prežila, že ma Boh miluje bezpodmienečne, že sa nemusím snažiť jeho lásku si získať. Tu som otvorila svoje srdce Bohu a Duchu Svätému. On sa ma hlboko dotkol. Začala som túžiť po Božom slove, každodenne chodiť na sv.

omšu, chcela som byť s ľuďmi, ktorí mali vzťah s Bohom taký ako ja. On sa stal stredobodom môjho života.

Bola som však stále veľmi zranená a následkom toho som sa od viery vzdialila.

O niekoľko rokov neskôr som sa zúčastnila na charizmatickej konferencii, kde sa nado mnou modlili o vyliatie Ducha. V mojej duši som pocítila akúsi explóziu. Znova som sa zamilovala do Boha, znova som začala chodiť na omšu a čítať Bibliu. Navyše Boh vložil do mňa túžbu odovzdávať túto lásku iným ľuďom. Dostala som povolanie k evanjelizácii. Hovorila som si však, že toho nie som schopná, pretože som plachá a desí ma, keď musím hovoriť na verejnosti. Napriek tomu som bola ochotná počúvať a robiť to, k čomu ma Boh povolával. Začala som navštevovať evanjelizačnú školu a po roku rozlišovania som si uvedomila, že ma Boh volá slúžiť modlitbou o uzdravenie.

V roku 1997 som sa zúčastnila na evanjelizačnom seminári *Oheň* v Prešove. Keď tam medzi tisícami ľudí kládli na mňa ruky a modlili sa, v hĺbke srdca som cítila, že je to niečo, k čomu ma Boh stvoril. Ešte som o tom nemala jasnú predstavu, ale týkalo sa to evanjelizácie a tejto časti sveta. Začala som teda chodiť sem najprv so spoločenstvom *Služba obnovy* a v súčasnosti sem chodievam sama.

Som manželka, matka, zdravotná sestra. Tak ako iné ženy mám zodpovednosť za domácnosť, ale napriek tomu ma Boh volá k tomuto. Dáva mi túžbu po ľuďoch, ktorí sú zranení a ktorí chcú poznať Boha. Chodievam prevažne do Čiech a na Slovensko. Na začiatku som sa pokúšala ísť aj do iných krajín, ale zdá sa, že Boh ma vždy pritiahne sem. Pretože tu Boh otvára dvere.

Ktoré sú vaše obľúbené témy, ktorými sa zaoberáte?

Mojou obľúbenou témou je tá, ktorú sme preberali aj na tomto seminári. Ako veľmi nás Boh miluje a aká bezpodmienečná je jeho láska. Cena, ktorú Ježiš za nás zaplatil na kríži a sloboda, ktorú nám dáva cez uzdravenie rôznych našich zranení. Rada ľuďom hovorím, akým spôsobom prijímať Božie uzdravenie a v priebehu posledných piatich rokov ma Boh používa, aby som vyučovala tých, ktorí sa potom modlia za druhých ľudí.

Ďalšou mojou obľúbenou témou a oblasťou je odpustenie, pretože viem, že neexistuje uzdravenie bez odpustenia druhým i sebe. Ak neodpustíme, zostávame stáť na jednom mieste, ochorieme a zahorkneme. Je to ako keď sa napijete jedu a očakávate, že zomrie niekto iný. Zistila som, že uzdravenie nastáva predovšetkým skrze proces odpustenia. Takže o tomto rada hovorím.

Vo svojich prednáškach často hovoríte o vplyve rôznych duchov na nás. Musí byť

za každým zlom, chorobou či ťažkosťou človeka duch?

Myslím si, že skôr áno ako nie. Som osobne presvedčená, že za takmer každým vnútorným zranením sa skrýva vplyv zlého ducha, pretože chce zneužiť naše rany, ktoré nás často vedú k hriechnemu konaniu. Keď sme zranení, často sa okolo našej rany vytvoria klamstvá o nás samých, ktorým uveríme. A vieme, že diabol pôsobí práve cez klamstvá. Snaží sa nás presvedčiť, aby sme uverili niečomu inému, než čo o nás verí Boh, alebo veriť tomu, že Boh nás chce nejakým spôsobom potrestať a zraniť, že nás odmieta a že mu nemáme dôverovať. Tieto klamstvá nás potom otvárajú vplyvu rôznych duchov v našom živote a nútia nás správať sa takým spôsobom, ktorý nezodpovedá tomu, kým máme byť v Kristovi.

Neverím, že každá telesná choroba je spôsobená duchom, ale naša reakcia na ňu nás môže otvoriť na ich pôsobenie. Keď je napr. našou reakciou hnev alebo panický strach, to nás otvára na vplyv duchov. V utrpení a chorobe sa buď priblížime k Bohu, alebo sa od neho odvrátíme; záleží od toho, či dáme priestor hnevu a znechuteniu z Boha. Tým otvárame dvere na pôsobenie ducha, aby nás pokúšal a utláčal.

Je veľa ľudí, ktorí boli zranení inými ľuďmi. Títo ľudia potom musia trpieť kvôli tým, ktorí ich zranili, čo je nespravodlivé. Možno to rozumieť ako následok dedičného hriechu?

Áno, keď Adam s Evou prvýkrát zhrešili v raji, vtedy do nášho sveta vstúpil hriech a dôsledok hriechu. Narušil sa ich blízky vzťah s Bohom a do ich života vstúpila kontrola, ovládanie, strach a hanba. Začali mať strach z toho, čo spravili, hanbili sa za svoju nahotu a snažili sa kontrolovať situáciu tým, že si symbolicky urobili obleky a skrývali sa. Strach, hanba a kontrola sú i dnes najväčšími problémami ľudí. Následkom prvotného

hriechu ľudstvo stále hreší. Musel prísť Ježiš, aby obnovil náš vzťah priateľstva s Otcom. My sa však sami musíme rozhodnúť pre Krista a ísť za ním.

V súčasnom svete je však veľmi aktívny aj nepriateľ a robí všetko pre to, aby ľudia Krista neprijali. Zlo sa hromadí. No skrýva sa v ňom aj isté tajomstvo. „Prečo Boh dovoľuje, aby dobrých ľudí postihlo zlo? Prečo sa darí človeku, ktorý je zlý, a ľudia, ktorí sú dobrí, majú toľko problémov?“ – je to veľmi zložitá otázka a nepoznám na to odpoveď.

Je jeden obraz, ktorý mi pomáha vyrovnáť sa s týmto problémom. Náš život je ako jeden kúsok mozaiky a my sme schopní vidieť len ten jeden malý kúsok. Sme totiž vo svojom chápaní obmedzení. Boh vidí mozaiku ako celok. Potom to, čo sa nám zdá, že sa deje zlé s jedným malým kamienkom, Boh používa na spásu duší, pre náš rast a na svoju slávu. Boh vie použiť aj to, čo robí zlý duch a zlo využije na niečo dobré. Keď Ježiš zomrel na kríži, zdalo sa, že ide o veľkú tragédiu, ale Boh to premenil na dobro. Rakovina môže byť veľkou tragédiou, ale je veľa ľudí, ktorí prijali Boha práve uprostred takéhoto utrpenia. Boh vie použiť naozaj všetko.

Mám priateľku, je to rehoľníčka, vynikajúca učiteľka, ktorá ochorela na rakovinu. Všetci sa modlili o jej uzdravenie, ale uzdravená nebola. V chorobe a utrpení však neustále vyžarovala Božiu lásku. Boh ju používal ako nádherné svedectvo nielen pre členov miestnej cirkvi, ale aj pre deti v škole, kde učila. Keď bola posledný raz v škole, povedala študentom: „Neplačte nado mnou, lebo keby by ste vedeli, kam idem, veľmi by ste sa radovali, pretože idem k svojmu Otcovi.“ Taká silná bola jej viera. V takejto situácii je ale veľmi jednoduché odvrátiť sa od Boha, pretože každý človek stojí pred voľbou.

Stretnú sa niekedy vo svojom živote s karmelitánskou spiritualitou?

Áno, čítala som niektoré diela svätého Jána od Kríža a svätej Terézie z Lisieux. Nepoznám túto spiritualitu do hĺbky, ale z nejakého neznámeho dôvodu ma vždy priťahovala sv. Terézia z Lisieux. Už pradedo môjho otca mal veľkú, hlbokú úctu k sv. Terezke. Hovorí sa, že keď zomrel, celú miestnosť zaplavila vôňa ruží.

Potešilo ma a prekvapilo, že moja prvá misia pre kňazov, ktorá sa práve uskutočnila, celá sa niesla v takom karmelitánskom duchu. Veď aj sv. Terezka mala veľmi rada kňazov. Nielenže tento seminár sa začal na Turíce, čo je jeden z mojich najobľúbenejších sviatkov, ale bývam u karmelitánok, seminár bol u karmelitánov, a tak vnímam, že mi tým Boh chce niečo povedať. Asi by som mala prijať škapuliar. (smiech) (Pozn. – po skončení seminára ho prijala.)

Ako by ste zhodnotili seminár, ktorý práve prebehol?

Otče, vy ma tu pekne smažíte! (smiech) Som veľmi šťastná, ale nebolo to jednoduché; bolo to náročné. Pred mojím priletom som podstúpila silný duchovný zápas, ale vnútorne som vnímala, že to je Božia vôľa. Pred mnohými rokmi, keď som prijala povolanie k evanjelizácii, Boh mi naznačil, že budem evanjelizovať predovšetkým medzi katolíkmi. Neskôr, od roku 1999 som vnímala, že Boh chce, aby som sa modlila predovšetkým za kňazov. Niekedy ku mne posielal jedného-dvoch. Toto bol prvý seminár s toľkými kňazmi.

Myslím si, že seminár bol výborný. Viem, že keď sa modlíme, Boh koná. Vnímala som, že tu zostupoval Duch Svätý s mocou. Tiež som videla a viem, že životy niektorých boli premenené, a viem, že to, čo sa tu vyučovalo, bude použité na to, aby boli premenené životy ďalších ľudí. Keby bol premenený len jeden život, tak to stálo za to. Vnímam však, že bolo vykonané oveľa viac. Som za to Bohu vďačná.

Putovanie za sv. Teréziou od Ježiša

Rodný dom Terézie

V Roku sv. Terézie z Avily, počas osláv 500. výročia jej narodenia, putovali od 23. do 29. augusta 2015 členovia spoločenstiev Svetského rádu bosých karmelitánov z Bratislavy, Detvy a Prahy po stopách svätej Terézie z Avily v Španielsku.

Prvou zástavkou po prilete do **Madridu** bola **Avila**, miesto nášho ubytovania. Tu sme navštívili Kláštor Vtelenia, do ktorého sv. Terézia v dvadsiatom roku života vstúpila. Obdivovali sme ešte zachovalé miesta, jej veci a rukopisy. Počas pobytu v rôznych kláštoroch napísala 15 000 listov, z ktorých sa zachovalo vyše štyristo. V Kláštore Santa Maria de Gracia, kde bola Terézia vychovávaná, nám páter Miloš zo Starých Hôr slúžil sv. omšu. Do konca dňa sme stihli navštíviť ešte rodný dom svätej Terézie a Kláštor sv. Jozefa, v ktorom začala reformu Karmelu.

Druhý deň našej púte bol rozdelený na pešiu púť a prehliadku mesta. Turistická skupina podnikla pešiu púť do **Gotarrendury** - dedinské panstvo Teréziinej rodiny,

možno skutočné miesto jej narodenia (názory sa rôznia). Bola to časť Svätajakubskej cesty do Santiaga de Compostela, cca 27 km. Tí, čo neputovali, navštívili hradby, Kláštor svätého Tomáša a katedrálu.

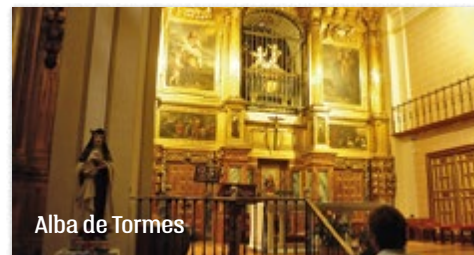
Streda, časový stred našej púte, bola akoby jej vrcholom. Navštívili sme kláštor v **Alba de Tormes**, ktorý Terézia sama založila. Tu bola aj pochovaná a v kláštore „zanechala“ relikviu svojho prebodnutého srdca. Stalo sa tu, a ešte stáva, veľké množstvo zázrakov. Zomrela štvrtého októbra, a keďže v tento deň si Cirkev pripomína sv. Františka z Assisi, jej sviatok bol presunutý na nasledujúci deň. V tom roku (1582) sa uskutočnila reforma kalendára, do platnosti vstúpil nový gregoriánsky kalendár. Podľa neho sa rok skrátil o desať dní, teda po 4. októbri nasledoval 15. október. Z toho dôvodu sa spomienka svätej Terézie slávi 15. októbra. Po návšteve Alba de Tormes sme putovali do univerzitného mesta **Salamanka**, kde študoval aj sv. Ján od Kríža a nadchýnali sme sa nad veľkolepou katedrálou a architektúrou celého mesta.

Druhú polovicu púte sme začali návštevou **Mediny del Campo**

a v nej Kaplnky sv. Anny (v bývalom kláštore obutých karmelitánov). Tu sv. Ján od Kríža skladal rehoľné sľuby a slúžil primičnú sv. omšu. Potom prišlo na rad **Duruelo - Mancera de Abajo**, kde naši turisti mohli absolvovať cca 8 km pešiu púť.

Posledný deň pred odchodom zo Španielska sme navštívili **El Escorial**, zámok Filipa II. A tí najzdatnejší z nás aj putovali, resp. vystupovali na pohorie Sierra Guadarrama, odkiaľ vidieť El Escorial.

V **Segovii** nás privítal o. i. kostolík s hrobom sv. Jána od Kríža. Jeho neporušené telo tu spočívalo až do beatifikácie v r. 1675. Na hrobe nášho svätého otca nám páter Jaroslav z Prahy slúžil sv. omšu. Neveriacky sme krútili hlavami pri pohľade na rímsky akvadukt, ktorý slúži ako hlavná brána do historickej štvrte Segovie. Tento skvost má výšku 28 m a 63 nádherných oblúkov.

Alba de Tormes

Slávnostné sľuby sr. M. Alžbety od Lásky Najsvätejšej Trojice OCD

V sobotu 27.6.2015 sestra Mária Alžbeta (Mária Veselá), rodáčka z Rajca, zložila slávnostné sľuby v kláštornej Kaplnke Božieho milosrdenstva a Kráľovnej Karmelu v Detve.

El Escorial

Deň odchodu - 28. august - začal sa sv. omšou v pútnickom dome Cites, mieste nášho ubytovania, a s Božou pomocou sme sa vydali na cestu domov.

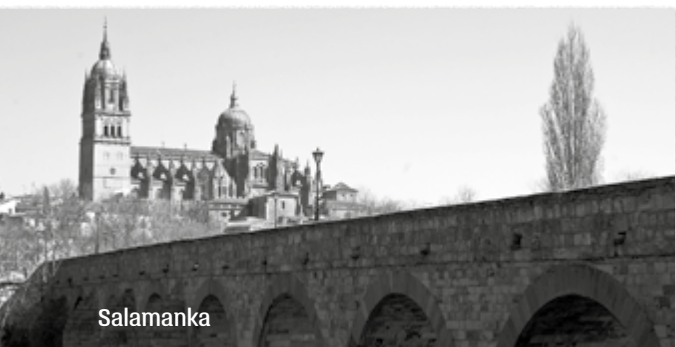
Svätá Terézia je veľký dar Bohu ľudstvu. Zanechala po sebe neoceniteľné dedičstvo, ktoré objavujeme v jej spisoch, jej „živej knihe“. Skúsenosti sv. Terézie nás môžu meniť a posilniť v našej oddanosti Bohu. Mystička z Avily hovorí súčasnej generácii, že nespokojnosť našej kultúry pramení zo straty vzťahu k Bohu. Život tejto „Božej tuľáčky“, učiteľky Cirkvi, mystičky a očarujúcej ženy nám ponúka príklad hodný nasledovania.

Naplnení a posilnení skúsenosťami tejto úžasnej veriacej ženy a rehoľníčky, ktorej heslo **Solo Dios basta** nás sprevádza a posúva k Bohu, sme sa šťastne vrátili do svojich domovov.

Katarína Luptáková, OCDS Detva

Slávnostné sľuby a diakonát br. Jána od Ježiša Hostie OCD

Dňa 12.11.2015 brat Ján Števkov, rodák z Hostia pri Zlatých Moravciach, v karmelitánskom Kostole Nepoškvrneného Počatia Panny Márie v Krakove zložil do rúk o. provinciála Tadeusza Florka slávnostné sľuby. Diakoniskú vysviacku prijal od Mons. Tadeusza Pieronka v nedeľu 11.10.2015.

Salamanka

Putovanie relikvií
sv. Terézie z Lisieux
po Slovensku

**10.-24. január
2016**

